

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Exurge domine deus & exaltetur manus tua, Ne obliuiscaris pauperum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

sentatiꝝ Ecclesiæ satellitæ, & adulatores, siquidem peccata in deum perpetrata rident, & pro peccatis iam non habent, tatum abest, ut in ea irruant, ut hic obseruent, ut hic uel millesimam officij sui, aut uirium suarum, partem Tyrannis pō impendant. Ceterū ubi dubites de statutis eius, & an sit mixtus deus & homo, an dominus terrenus mundi, hic si syllaba, uel imprudens, labaris, trahis in rhete contereris, & irruent in te omnibus uiribus, non contenti gladio, & fulminib[us] latræ sententia cum tot maledictionibus, ut uix sufficias perlegere, auxilium etiam brachij secularis, & totius mudi uires inuocantur, tamnogocij est Sedem tyrranicam tueri, ut mihi propheta his iverbis: Irruet uiribus suis, uideatur hanc nostrorum tyrranidem, uel pro Antichristo, uel in Antichristo expressisse. Contra quā, cum uideamus omnes ea tantum quā sua sunt perditissimis studijs querere, & ea quā dei sunt cōtemptissime negligere, nō tamen audemus mutire.

Igitur: Humiliabit, & inclinabit, non de persona Antichristi intelligitur, sed de opere eius tyrranico in pauperes. Sicut & illud: Cader cum dominatus fuerit, & que uim eius significat. Nam ab hac uiolentia irruēdi appellantur Gygantes, Genesis. vij. נִפְלָה Niphlim, id est, cadentes, seu irruentes. Quia (inquit) erant uiri potentes in mundo, & famosi (hoc est, tyrrani) qui ruerunt, & oppрesserunt ui propria pauperes. Sicut & de Nimbroth Genesis. x, dicitur: Iste coepit esse potens (id est, uiolentus) in terra, & robustus uenator coram domino.

Dixit enim in corde suo, oblitus est deus, auertit faciem suam, ne uideat in finem.

Iterum non hoc dicunt impij (ut aliqui putant) quod arbitrentur deum non esse uindicem malorum, aut res hominum non curare, cum sub nomine domini omnia perpetrent. Sicur Christus Matthei, xxiiij. prædicti. Multi uenient in nomine meo: sed quod tam securi sint, adeoq[ue] sine timore dei, ut deū arbitrentur oblitum esse pauperum, & pro se, contra pauperes stare, ut uersus sequens indicat, dicens: Ne obliuiscaris pauperum. Nec solum oblitum, sed etiam abscondisse, & auertisse ab eis faciem, ut nunquam in atermum sit respeturus ad eos. Quanquam sint reuera hodie quamplurimi, qui non creditur animam immortalem, & retributionem futuri iudicij. Hanc insignem obstinationem, & induratam præsumptionem impiorum hoc uerbi arguit, Qua pios ad blasphemias spiritum prouocant. Sicur Christo in cruce dixerunt: Si filius dei est, liberet eum, si uult. Non enim satis habent pios perdidisse, insuper blasphemantes, & insultantes diuini auxiliū desparationem obiiciunt, aut saltem presumunt. De quo psalmo. iij. latius. Atque hic finis & ultimum est, quod impi possunt, ideo nunc sequitur alia pars psalmi, in quo pro pijs contra impios orat, & prophetat, dicens:

Exurge domine deus & exaltetur manus tua, Ne obliuiscaris pauperum.

Dicunt impij te pauperum obliuisci: At tu exurge, & exalta potentiam tuam, qua

nam, quia destruis ea quae sunt, exaltas ea quae non sunt & conuincantur impetrans suarum. In qua re iam saepe admonuimus nos doceri, ut vindicta posita, ac Oratione nobis desperantes. Tropum istum, leuare seu exaltare manum, notum arbitror incepit sapientius habemus, ut Leua manus tuas in superbias eorum. Et Isaías Ecce ego leuo manum meam ad gentes.

Credo autem, ut sicut psalmus præcedens fere simili materia tempora Martyrum, descripti: Ita hunc psalmum describere tempora usque ad finem mundi, un non modo Antichristum, sed & omnes impios in Ecclesia tyrannos post tempora Martyrum & Doctorum in finem mundi graffantes tractet. Quales Apostolus, iij. Timo. iij. prædicti homines habentes speciem pietatis & uitutem eius abnegantes, quos nemo sit correcturus aut reformaturus, nisi ille, qui ad venius sui illustratione destructurus est impium. Interim proficiet impius in peius semper usque in finem. Proinde ergo uelut certus desperauit reformationem generalem Ecclesie. Nam quantis quoquo Concilij, post tempora Martyrum, & Doctorum, tentata est Ecclesie reformatio? Quid Ba Mirabile dicitur. Quid curat Ecclesie sua correctionem, sed tantum ceremonias perdit omnes dies Concilij? Ideo quod hic uersus inuocat dominum, ut exurgat & potentiam ostendat, ad diem extremi iudicij pertinere puto. Quod & sequentia inuabunt: ut non sit dubium nostro seculo, immo iam plus quam tribus seculis huius psalmi rem pleno cursu geri & gestam esse.

Propter quod irritauit impius deum: Dixit enim in corde suo
non requiret.

Silicet blasphemia, seu insultatio maxime erit, ideo eamante omnia mouet & accusat. Passiones enim, si in dei conscientia ferantur, non adeo graues sunt, at ubi conscientia de deo auero uexatur, iam importabiles sunt. Reddit autem hoc uersu, ac refert illud, quod impius dixerat: Auerit faciem suam, ne uideat unquam: Sicut obliuionem dei præcedente uersu repulit. His enim uersibus spiritualibus opus habemus exhortari, quando in tribulationibus conscientiam nostram blasphemia & desperatione uexant. Tunc enim consilio & exemplo huius uersus, blasphemia regerenda & retorquenda est in ipsum suggesti. Nam euera blasphemum est, dicere, deum obliuisci pauperum & auertiri faciem & non requirere, cum in se præcepterit credi & sperari, in præcepto primo, & inuocari nomen suum in secundo, & expectari opus suum in tertio. Propter quid ergo irritat impius deum, tribuens ei obliuionem pauperum, contra expressum eius uoluntatis præceptum?

Illiud leuiculum, quod in heb. secunda persona dicitur: Non requires, nisi quod blasphemia, dum cum fiducia ad deum sese cōuertit, accusans & detestans diabolum, iustificans deum & mandata eius, benevolentia ita captans, & mouens iniuriam parti aduersa: non quod deus his indigeat, ut moueat, sed nos, ne in fide & spe succumbamus, his artibus nos armemus & roboremus.

Vides,